

ЗАТВЕРДЖУЮ

Ректор Національної академії

внутрішніх справ

доктор юридичних наук, професор,
заслужений юрист України



Руслан СЕРБИН

20.06.2025

ВИСНОВОК

Національної академії внутрішніх справ про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Федотова Данила Вадимовича «Адміністративно-правовий механізм забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України» поданої на здобуття ступеня доктора філософії в галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право», затвердженої Вченою радою Національної академії внутрішніх справ від 29 листопада 2022 року (протокол № 15)

ВИТЯГ

з протоколу розширеного засідання кафедри адміністративного права та процесу від 19 червня 2025 року

Присутні:

кафедра адміністративного права та процесу: завідувач кафедри, доктор юридичних наук, професор Пастух І.Д. (головуючий); професор кафедри, доктор юридичних наук, професор Доценко О.С., доцент кафедри, кандидат юридичних наук, доцент Мартиненко Д.Б., доцент кафедри, кандидат юридичних наук, доцент Лукашенко А.А.; доцент кафедри, кандидат юридичних наук, доцент Плугатир М.В. (науковий керівник); доцент кафедри, доктор політичних наук, кандидат юридичних наук, доцент Співак М.В.;

кафедра адміністративно-правових дисциплін ННІПП: завідувач кафедри, доктор юридичних наук, професор Стрельченко О.Г. (ZOOM); професор кафедри, кандидат юридичних наук, доцент Лупало О.А.; доцент кафедри, кандидат юридичних наук, доцент Бухтіярова І.Г.; доцент кафедри, кандидат юридичних наук, доцент Булик І.Л., доцент кафедри, кандидат юридичних наук Волох О.К., доцент кафедри, кандидат юридичних наук, доцент Савранчук Л.Л.;

кафедра поліцейського права: завідувач кафедри, кандидат юридичних наук, професор Братель С.Г.; професор кафедри, доктор юридичних наук, професор Золотарьова Н.І.; професор кафедри, кандидат юридичних наук, доцент Варивода В.І.; доцент кафедри, кандидат юридичних наук, доцент Білик В.М.;

кафедра оперативно-розшукової діяльності та національної безпеки: завідувач кафедри, кандидат юридичних наук, професор Герасименко Л. В.;

кафедра теорії, історії та філософії права ННПП: завідувач кафедри, кандидат юридичних наук, доцент Пендюра М.М. (рецензент);

наукова лабораторія з проблем протидії злочинності ННППД: провідний науковий співробітник лабораторії, доктор юридичних наук, професор Копан О.В.;

відділ організації наукової діяльності: старший науковий співробітник, кандидат юридичних наук Бондар С.В.;

кафедра тактичної підготовки ННППД: завідувач кафедри, доктор юридичних наук, професор Кобзар О.Ф. (рецензент).

Були присутні 7 докторів наук та 15 кандидатів наук за профілем поданої на розгляд дисертації.

Порядок денний:

Обговорення дисертаційного дослідження здобувача кафедри публічного управління та адміністрування Національної академії внутрішніх справ Федотова Данила Вадимовича на тему Адміністративно-правовий механізм забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України, поданого на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право», щодо її рекомендації для попереднього розгляду та захисту у спеціалізованій вченій раді.

Слухали:

Здобувача Федотова Данила Вадимовича про результати дисертаційного дослідження. У доповіді було обґрунтовано насамперед актуальність обраної теми дисертаційної роботи, визначено мету, завдання, предмет, об'єкт та методи дослідження, здобувачем доведено до присутніх структуру роботи та основні її положення, сформульовано та обґрунтовано наукову новизну, теоретичне та практичне значення.

Конституцією України та іншим законодавством визначається, що права і свободи людини і громадянина в Україні є найвищою соціальною цінністю, а держава, в свою чергу забезпечує належне функціонування системи органів правопорядку, котрі мають своїм обов'язком забезпечити як дотримання відповідних прав і свобод, так і якісне відновлення відповідних прав, у межах своєї компетенції. Поряд із цим, слід підкреслити, що Національна поліція України, як орган правопорядку та основний інститут забезпечення прав і свобод людини і громадянина в Україні виконує широке коло функцій і обов'язків, що в умовах триваючої збройної агресії росії, системного порушення прав і свобод людини і громадянина окупаційними військами рф на територіях України вдається реалізувати все складніше й складніше.

Крім цього, система (механізм) забезпечення інформаційної безпеки в загальнодержавному розумінні є одним із найбільш фундаментальних інституцій впливу на правовідносини в сфері інформації. Інформація, в умовах

активних бойових дій, системних загроз ракетних обстрілів та інших проявів є ключовим у питанні забезпечення прав і свобод людини і громадянина. Крім цього, правоохоронна діяльність поліції, що здебільшого носить гласний характер жорстко регулюється засадами та правилами інформаційної безпеки, механізм забезпечення якої наразі не є досконалим.

Сучасна система органів правопорядку, що відповідно до Конституції України має своїм обов'язком ефективне й належне забезпечення прав і свобод людини і громадянина не має належно функціонуючого механізму забезпечення інформаційної безпеки, зокрема це твердження стосується також і Національної поліції України.

Системні прояви витоку інформації для службового користування, негласних оперативно-розшукових матеріалів, ймовірні порушення засад дотримання режиму таємності та непрофесійність працівників у питаннях дотримання інформаційної безпеки ставлять під загрозу можливість відповідного органу ефективно забезпечувати дотримання прав і свобод людини і громадянина в Україні та за її межами (в межах компетенції). Саме тому, на нашу думку, спираючись на один із факторів – триваючу збройну агресію РФ та правовий режим воєнного стану в Україні відповідне наукове питання потребує додаткового опрацювання з урахуванням позицій дослідників і законодавства України, а також міжнародних нормативно-правових актів і думок відповідних правників.

Деякі питання цього наукового напрямку та пов'язаних із ним досліджували такі вітчизняні дослідники з галузі адміністративного права та супутніх правових галузей, як: Л. Аркуша, Л. Багрій-Шахматов, О. Бандурка, О. Безпалова, Ю. Битяк, М. Бурбика, О. Бусол, С. Васюк, О. Винник, І. Голосніченко, В. Грохольський, Ю. Дем'янчук, Л. Доля, О. Дрозд, Є. Зеленський, І. Зозуля, О. Кобзар, О. Копан, А. Куліш, М. Логвиненко, М. Мельник, О. Музичук, Н. Міняйло, Т. Міщенко, Є. Невмержицький, І. Пастух, М. Романов, Р. Сербин, О. Стрельченко, С. Шатрава, О. Шевченко та інші.

Водночас, належно оцінюючи значний науковий унесок, що здійснили відповідні автори в питання формування та вдосконалення адміністративно-правового механізму забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України, слід зазначити, що стрімкі євроінтеграційні процеси, триваючій бойові дії з військами держави-окупанта Росії, а також необхідність суттєвого вдосконалення фундаментальних засад, що забезпечують дотримання інформаційної безпеки в Національній поліції України, зумовлюють необхідність додаткового наукового опрацювання відповідних аспектів у галузі адміністративного права.

Метою дисертаційного дослідження є надання комплексної характеристики адміністративно-правовому механізму забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України та формулювання основних напрямів оптимізації його функціонування.

Поставлена мета зумовила необхідність розв'язання таких завдань:

дослідити інформаційну безпеку як об'єкт адміністративно-правового забезпечення;

визначити поняття адміністративно-правового механізму забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України;

охарактеризувати структуру адміністративно-правового механізму забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України;

проаналізувати правове регулювання адміністративно-правового механізму забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України;

встановити суб'єкти забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України;

окреслити межі адміністративної відповідальності за порушення вимог до інформаційної безпеки в Національній поліції України;

дослідити зарубіжний досвід забезпечення інформаційної безпеки в поліцейських підрозділах та шляхи його запровадження в Україні;

окреслити пріоритетні напрями удосконалення адміністративно-правового механізму забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України.

Об'єкт дослідження – суспільні відносини, у сфері забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України.

Предмет дослідження – адміністративно-правовий механізм забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України.

У методологічному підході до розв'язання поставлених завдань будуть використані різноманітні методи, а саме: філософські та загальнонаукові методи (діалектичний – дослідження адміністративно-правового механізму забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України, що бере свої витoki з різних джерел, що виражається у використанні праць вчених із різних наук (підрозділ 1.1., 1.2., 1.3.); історико-правовий метод під час дослідження понятійно-категоріального апарату адміністративно-правового механізму забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України (підрозділ 1.1., 1.2., 1.3.); логічний – в аспекті послідовного дослідження всіх структурних елементів адміністративно-правового механізму забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України; логіко-семантичний метод, що уможливорює поглиблення понятійно-категоріального апарату дослідження (використано у всіх підрозділах); а також специфічні методи вивчення правової дійсності: порівняльно-правовий – в аспекті порівняння адміністративно-правового механізму забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України та інших органах державної влади (підрозділ 3.1.); формально-юридичний метод – під час дослідження державно-правових явищ і адміністративно-правового механізму забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України поза політикою, як виключно правове явище та інші методи.

Науково-теоретичне підґрунтя дисертації складуть праці фахівців у галузі загальної теорії держави і права, управління, адміністративного права та процесу, інших галузевих правових наук, у тому числі зарубіжних дослідників. Нормативною базою дисертації стане Конституція України, чинні нормативно-правові акти України, у тому числі ті, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, наприклад, постанови Верховної Ради України,

укази Президента України, рішення та постанови Кабінету Міністрів України, нормативні акти центральних органів виконавчої влади, нормативні та індивідуальні акти Національної поліції України, Офісу Генерального прокурора, органів судової влади України, що регламентують адміністративно-правовий механізм забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України.

Наукова новизна отриманих результатів. У дисертаційному дослідженні вперше визначено сутність адміністративно-правового механізму забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України, уточнено напрями його функціонування, сформульовано науково-обґрунтовані пропозиції та рекомендації, щодо удосконалення. Запропоновано розв'язання проблеми в контексті адаптації норм вітчизняного законодавства до європейського з метою оптимізації адміністративно-правового механізму забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України. У дисертації аргументовано також деякі положення, що становлять наукову новизну, а саме:

вперше:

запропоновано удосконалення статті 212-5 «Порушення порядку обліку, зберігання і використання документів та інших матеріальних носіїв інформації, що містять службову інформацію» Кодексу України про адміністративні правопорушення, шляхом доповнення її новими частинами, що урегулюють порушення порядку обліку, зберігання і використання документів та інших матеріальних носіїв інформації, що є конфіденційними (згідно з статтею 6 (Публічна інформація з обмеженим доступом) Закону України «Про доступ до публічної інформації» та викладу назви статті в такій редакції: «Порушення порядку обліку, зберігання і використання документів та інших матеріальних носіїв інформації, що містять публічну інформацію з обмеженим доступом»;

доведено необхідність виокремлення, в структурі Закону України «Про національну безпеку України» інформаційну безпеку, як окремий напрям державної безпекової політики, оскільки наразі таке визначення не регламентується;

запропоновано доповнити законодавство України, зокрема Закон України «Про Національну поліцію» положеннями щодо обов'язковості отримання сертифікату про підготовку у сфері кібербезпеки та безпеки інформації, перед призначенням на посаду поліцейського з метою підвищення рівня цифрової грамотності та посилення спроможності протидіяти кіберзагрозам тощо.

удосконалено:

поняття інформаційної безпеки як об'єкта адміністративно-правового забезпечення розглядати крізь призму національної та державної безпеки, що найбільш виразно виявляється в умовах постійно діючих загроз і дії надзвичайних правових режимів, що прямопропорційно впливає на зміст, сутність і межі застосування правового інструментарію щодо її забезпечення;

позицію про те, що створення спеціально уповноваженого на забезпечення інформаційної безпеки підрозділу у Національній поліції України значно посилило б її інституційну спроможність у цій сфері та дозволило б уникнути дублювання повноважень і функцій щодо забезпечення

інформаційної безпеки, покладених (віднесених) до компетенції різних підрозділів;

систематизовано суб'єкти забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України. До кола таких суб'єктів віднесено підрозділи документального забезпечення (зокрема режиму й технічного захисту інформації), інформаційно-аналітичної підтримки, внутрішньої безпеки, головної інспекції та дотримання прав людини, спеціального зв'язку (зокрема їх територіальні підрозділи в складі головних управлінь Національної поліції);

положення, згідно з яким позитивні європейські практики щодо забезпечення інформаційної безпеки в поліцейських підрозділах, зокрема в частині створення єдиного інформаційно-аналітичного простору органів правопорядку та забезпечення можливості безперешкодного й безпечного користування ним усіма без винятку поліцейськими, мають бути імplementовані в організаційно-управлінському та нормативно-правовому контексті в Україні;

структуру адміністративно-правового механізму забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України як таке конструктивно-організаційне поєднання мети, завдань, специфічних функцій, принципів і гарантій, що дозволяє втілити в життя запланований результат соціально-правового впорядкування цієї сфери правовідносин;

дістали подальший розвиток:

розуміння пріоритетних напрямів удосконалення адміністративно-правового механізму забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України, до яких належать організаційно-управлінський, нормативно-правовий, аналітико-технічний.

Практичне значення одержаних результатів дослідження полягає у тому, що дисертація є одним із перших в Україні комплексних досліджень, присвячених аналізу адміністративно-правового механізму забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України.

Особистий внесок у розвиток відповідно напрямку, в рамках науки адміністративного права полягає в обґрунтуванні найбільш суттєвих положень відносно визначення фундаментальних понять та категорій, уточнення сутності адміністративно-правового механізму забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України. У свою чергу, результати дисертаційного дослідження можуть бути використані:

у законодавчій діяльності – шляхом імplementації положень дисертаційного дослідження до чинних законів України та надання пропозицій до проєктів законів України до адміністративно-правового механізму забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України;

науково-дослідній діяльності – для розширення меж теоретичного осмислення питань забезпечення ефективного функціонування адміністративно-правового механізму забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України (акт впровадження Національної академії внутрішніх справ від 09.06.2025 № 101-НД);

в освітньому процесі – під час розроблення спеціальних курсів, написання підручників, навчальних посібників, практикумів, аналітичних оглядів, енциклопедичних видань та інших навчальних праць з питань забезпечення функціонування адміністративно-правового механізму забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України (акт впровадження Національної академії внутрішніх справ від 09.06.2025 № 100-ОП);

у практичній діяльності – для підвищення ефективності функціонування адміністративно-правового механізму забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України (акт впровадження Департаменту інформаційно-аналітичної підтримки Національної поліції України від 20.06.2025 № 58431-2025).

Обґрунтовані в дисертаційному дослідженні висновки та рекомендації, що становлять наукову новизну, розроблені відповідно до вимог законодавства України, з дотриманням норм і стандартів академічної доброчесності з метою аналізу наукових категорій і комплексного вивчення основних правових елементів адміністративно-правового механізму забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України.

Ключові положення дисертації, висновки й рекомендації оприлюднено на міжнародних, всеукраїнських і регіональних науково-практичних конференціях, засіданнях круглих столів і семінаріях.

Загальні положення дослідження висвітлено в 10 наукових публікаціях, із них 4 статті опубліковано в наукових фахових виданнях України з права, 1 стаття – у зарубіжному науковому фаховому виданні, а також п'ять тез доповідей у матеріалах науково-практичних конференцій, семінарів і круглих столів.

Після закінчення доповіді здобувачу присутніми були поставлені наступні питання:

Лупало О.А.: Що, на вашу думку характеризує інформаційну безпеку як об'єкт адміністративно-правового забезпечення?

Відповідь: Дякую за запитання. Нами доводиться позиція про те, що в Україні ідея взаємозв'язку безпеки і стабільного розвитку вже набула закріплення на рівні чинного законодавства. Так, Закон України «Про основи національної безпеки України» визначає національну безпеку як захищеність життєво важливих інтересів людини і громадянина, суспільства і держави, за якої забезпечується сталий розвиток суспільства, своєчасне виявлення, запобігання і нейтралізація реальних та потенційних загроз національним інтересам. Відповідно, аналогічні категорії притаманні й у діяльності Національної поліції України, адже вона є найбільшим на сьогодні органом правопорядку, що зумовлює потребу посилення інституційної спроможності протидії загрозам у сфері інформаційної та кібербезпеки. Власне, це й характеризує інформаційну безпеку як об'єкт адміністративно-правового забезпечення, оскільки для приведення в дію зазначеного механізму не

уникнути внутрішньо та зовнішньоорганізаційного державницького впливу на ці взаємини.

Доценко О.С.: В чому полягає, на Вашу думку поняття адміністративно-правового механізму забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України?

Відповідь: Дякую за запитання. Нами підкреслюється, що поширення інформаційного впливу через засоби масової інформації й мережу Інтернет на суспільну і індивідуальну свідомість для регулювання інформаційної, політичної, моральної, загальнокультурної поведінки громадян в кінцевому підсумку може призвести до серйозних наслідків як особистості, так і держави. Тому, рівень поінформованості суспільства є одним з критеріїв оцінки демократії, найважливішим чинником виживання в боротьбі за інформаційний суверенітет.

При цьому стверджується, що для формування збалансованої державної політики та ефективного проведення комплексу узгоджених заходів щодо захисту національних інтересів в інформаційній сфері, створення розвиненого і захищеного інформаційного середовища функціонує система інформаційної безпеки, складовими компонентами якої є: національні інтереси в інформаційній сфері, загрози та небезпеки цим інтересам, сама інформаційна безпека як інструмент зі створення сприятливих умов для їх реалізації, які в сукупності є об'єктом управління органами державного управління, система забезпечення інформаційної безпеки, тобто суб'єкт управління, основні напрями політики національної безпеки в інформаційній сфері, а також внутрішнє та зовнішнє середовище.

Золотарьова Н.І. Що, на Вашу думку можна віднести до структури адміністративно-правового механізму забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України?

Відповідь: Дякую за запитання. Кожен механізм являє собою високоорганізовану систему, а будь-яка система має свою структуру. Система характеризується єдністю елементів, що перебувають у певних зв'язках і відносинах між собою, характеризують сутність об'єкта як ціле і відносно незалежне зовні явище. А структуру розглядають як визначений склад компонентів (елементів) об'єкта. Тому є всі підстави вказати на те, що лише ті з елементів, які за своєю спрямованістю та значенням здатні виконувати роль засобів впливу на певний об'єкт із метою забезпечення належного етапу його існування, варто включати до складу адміністративно-правового механізму забезпечення. Поряд із цим, досліджуваний нами правовий механізм передбачає: 1) існування відносно гармонійної структури (суб'єктів, правовідносин, процесів, форм тощо), що сприяють виконанню завдань цього механізму; 2) те, що всі суб'єкти формування та реалізації державної політики (забезпечувачі функціонування механізму), а також суб'єкти, на котрих спрямований управлінський вплив забезпечувачів функціонування механізму, в своїх діях (бездіяльності) та в рішеннях будуть сприяти об'єктивації мети цього правового механізму..

Пастух І.Д.: Як ви визначаєте правове регулювання адміністративно-правового механізму забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України?

Відповідь: Дякую за запитання. Зазначимо, що правове регулювання сфери кібернетичної безпеки характеризується відсутністю чіткої структурованості, однак до основних нормативно-правових актів, що регулюють правовідносини, які виникають під час використання кібернетичного простору задля створення умов безпечного його використання, а також охорони, захисту життєвоважливих інтересів, прав і свобод людини, можна віднести: 1) чинні міжнародні договори, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України; 2) нормативно-правові акти України, зокрема: Конституцію України; Кримінальний кодекс України; Кодекс України про адміністративні правопорушення; Цивільний кодекс України; галузеві нормативно-правові акти України (закони України), які містять норми, що регулюють правовідносини, що виникають під час використання кіберпростору, і спрямовані на охорону й захист прав, свобод, інтересів людини у цій сфері.

Водночас, правові питання забезпечення інформаційної безпеки особи безпосередньо пов'язані із визначенням загроз інформаційній безпеці особи і правових шляхів їх подолання. Першою загрозою є правовий вакуум у більшості питань забезпечення інформаційної безпеки особи, тобто відсутність єдиного нормативного акта, який би регламентував поняття інформаційної безпеки, її основні ознаки, засоби захисту, суб'єктів, на яких покладається обов'язок здійснювати захист тощо.

Крім цього, нормативні засади механізму адміністративно-правового забезпечення інформаційної безпеки людини містяться як у галузях публічного, так і у галузях приватного права, зокрема у конституційному, адміністративному, кримінальному, цивільному праві. Тому, зважаючи на подвійну природу предмета інформаційного права, на нашу думку, нормативні засади механізму правового забезпечення варто розглядати комплексно, але при цьому враховувати, що застосування того чи іншого нормативно-правового акта залежатиме від характеру правовідносин (приватні чи публічні), які потребують врегулювання, а також від того, які інтереси ним забезпечуються (колективні або індивідуальні).

Тихонова О.В. Які є ключові суб'єкти забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України?

Відповідь. Дякую за запитання. Нами запропоновано до кола суб'єктів забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України віднести, перш за все, підрозділи документального забезпечення (у тому числі режиму та технічного захисту інформації), оскільки обіг інформації різних видів забезпечується саме цим підрозділом, а також такі структурні підрозділи центрального органу управління, як Департамент інформаційно-аналітичної підтримки, Департамент внутрішньої безпеки, Департамент головної інспекції та дотримання прав людини та Відділ спеціального зв'язку (у тому числі їх територіальні підрозділи в складі Головних управлінь Національної поліції).

Головуючий: Є ще запитання? Немає. Переходимо до обговорення дисертації. Слово надається науковому керівнику.

Науковий керівник, кандидат юридичних наук, доцент Плугатир М.В., який зазначив, що підготовлена Федотовим Данилом Вадимовичем дисертація на тему «Адміністративно-правовий механізм забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України» є результатом наполегливої науково-теоретичної діяльності.

Індивідуальний план наукової роботи та індивідуальний навчальний план Федотов Данило Вадимович виконав у повному обсязі.

Зміст дисертації відповідає заявленій дисертантом науковій спеціальності. Дисертація є самостійною, завершеною роботою. Предметне поле дослідження сформовано з використанням відповідних загальнонаукових принципів. Дисертаційна робота має яскраво виражений об'єктно-орієнтований характер, що і зумовило пошук підходів та способів визначення адміністративно-правового статусу судів апеляційної інстанції в адміністративному судочинстві з використанням найпридатніших положень зарубіжного досвіду. Поставлені завдання та вибрані методи дослідження дозволили авторці досягнути мету дослідження. У виконаному дослідженні слід відзначити комплексність розробок автора, логіку дослідження, переконливість подання матеріалу, обґрунтованість розробок, науковий стиль їхнього надання. Відмітною рисою дослідження є ґрунтовний теоретичний базис дослідження.

Проведене дослідження дозволило автору отримати низку наукових результатів, яким властива наукова новизна, формулювання якої дає підстави визнати його змістовим та обґрунтованим. Сформульовані у дисертації пропозиції використовуються у практичній діяльності публічної адміністрації.

Дисертація є самостійною, завершеною роботою, написаною зрозумілою, юридично і літературно грамотною мовою. Оформлення дисертації відповідає встановленим МОН України вимогам.

Загалом дисертація відповідає вимогам Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44, а її автор – Федотов Данило Вадимович - заслуговує на присудження ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право».

Вважаю, що дисертаційну роботу можна представити до розгляду та захисту у разовій спеціалізованій вченій раді на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право».

Після цього було надано слово **рецензентам** роботи:

Доктор юридичних наук, професор Кобзар О.Ф. підкреслила, що виконане Федотовим Данилом Вадимовичем дисертаційне дослідження виконано якісно та на високому науковому рівні. Основні результати досліджень автора достатньою мірою обґрунтовані. Їх наукова достовірність не викликає сумнівів, оскільки вони отримані в результаті аналітичної роботи.

Позитивним моментом роботи є вміння автора обґрунтовувати власну думку, проводити наукову дискусію із вченими, послідовно, логічно та системно викладати матеріал.

Мета роботи, що полягала у наданні комплексної теоретико-правової та практико-орієнтованої характеристики адміністративно-правовому регулюванню діяльності Національної поліції України в умовах дії правового режиму воєнного стану досягнута.

Наукова новизна отриманих результатів полягає в тому, що дисертаційна робота є одним із перших комплексних досліджень, спрямованих на розроблення практичних рекомендацій з питань функціонування адміністративно-правового механізму забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України.

У дисертації автором поставлено та вирішено низку важливих завдань, а саме: дослідити інформаційну безпеку як об'єкт адміністративно-правового забезпечення; визначити поняття адміністративно-правового механізму забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України; охарактеризувати структуру адміністративно-правового механізму забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України; проаналізувати правове регулювання адміністративно-правового механізму забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України; встановити суб'єкти забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України; окреслити межі адміністративної відповідальності за порушення вимог до інформаційної безпеки в Національній поліції України; дослідити зарубіжний досвід забезпечення інформаційної безпеки в поліцейських підрозділах та шляхи його запровадження в Україні; окреслити пріоритетні напрями удосконалення адміністративно-правового механізму забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України.

Для досягнення вказаних завдань автор логічно побудував структуру роботи та окреслив завдання дослідження, також вдалим є вибір низки загальнонаукових та спеціально-правових методів пізнання, застосування яких визначались об'єктом та предметом дослідження.

Відтак, автором здійснено значний обсяг роботи. У дослідженні вдало, послідовно та логічно викладено і розкрито головні питання, зазначені у змісті. Все це дає підстави вважати, що мета дослідження досягнута, а його завдання реалізовані. Все вищенаведене свідчить про те, що кваліфікаційна наукова праця є завершеною, виконаною самостійно та відповідає вимогам, які висуваються для подібного виду робіт.

Все вищенаведене свідчить про те, що дисертаційне дослідження є завершеним, виконане самостійно та відповідає вимогам, які висуваються для подібного виду наукових праць.

В цілому, як свідчить зміст роботи, до захисту подано завершене наукове дослідження, яке містить низку наукових положень, що у своїй сукупності роблять значний внесок у наукову теорію та правозастосовну діяльність. Загальна оцінка роботи є позитивною, дисертація може бути подана до розгляду та захисту у разовій спеціалізованій вченій раді.

Кандидат юридичних наук, доцент Пендюра М.М. зазначив, що актуальність дисертаційної роботи Федотова Д.В. не викликає сумнівів і полягає у тому, щоб надати комплексну характеристику адміністративно-правовому механізму забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України та сформулювати основні напрями оптимізації його функціонування.

Проведений аналіз кваліфікаційної наукової праці дозволяє стверджувати, що в результаті проведеного дослідження автор досягнув визначеної мети та вирішив поставлені завдання. При цьому сформульовані висновки та пропозиції є достатньо аргументовані та оригінальні, відповідають вимогам сьогодення та можуть бути застосовані на практиці. Питання, які розглядаються в кваліфікаційній науковій праці, автором розкриті на високому методологічному рівні.

Відтак, автором здійснено значний обсяг роботи. У дослідженні вдало, послідовно та логічно викладено і розкрито головні питання, зазначені у змісті. Все це дає підстави вважати, що мета дослідження досягнута, а його завдання реалізовані. При цьому сформульовані висновки та пропозиції є достатньо аргументовані та оригінальні, відповідають вимогам сьогодення та можуть бути застосовані на практиці.

Питання, які розглядаються в дисертації, автором розкриті на досить високому методологічному рівні.

Слід зазначити, що дисертація Федотова Данила Вадимовича «Адміністративно-правовий механізм забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України» виконана на високому рівні та відповідає вимогам МОН України, що ставляться до дисертацій та може бути рекомендована до розгляду та захисту у разовій спеціалізованій вченій раді.

В обговоренні дисертаційного дослідження взяли участь:

Кандидат юридичних наук, професор Герасименко Л.В., яка відзначила, що Федотов Данило Вадимович у своїй кваліфікаційній науковій праці досягнув поставленої мети. Автором чітко окреслені і логічно побудовані мета та завдання дослідження, обґрунтовано теоретичні та методичний підходи щодо їх виконання, розроблено і апробовано відповідні пропозиції, які у своїй комплексності є науковим шляхом вирішення намічених завдань.

У дисертації запропоновано низку нових положень, змін до чинного законодавства України, вивчено зарубіжний досвід, сформульовано висновки, що мають важливе теоретичне і практичне значення. Так, на схвалення заслуговує сформульовано автором наукове розуміння явища інформаційної безпеки, як «об'єкта адміністративно-правового забезпечення, крізь призму національної та державної безпеки, що найбільш виразно проявляється під час постійно діючих загроз і в умовах дії надзвичайних правових режимів, що прямопропорційно впливає на зміст, сутність та межі застосування правового інструментарію, щодо її забезпечення». Отже, кваліфікаційна наукова праця є самостійним, завершеним, комплексним дослідженням, в якому обґрунтовується низка наукових положень та висновків, нових у теоретичному

плані й важливих для юридичної практики, що у сукупності вирішують завдання науки адміністративного права.

Доктор юридичних наук, професор Копан О.В. зазначив, що здобувачем продемонстровано високий рівень апробації дисертації, основні ідеї та висновки яких, лягли в основу наукових позицій. Заслуговує уваги наукові узагальнення, щодо визначення позитивних європейських практик, щодо забезпечення інформаційної безпеки в поліцейських підрозділах, зокрема в частині «створення єдиного інформаційно-аналітичного простору органів правопорядку та забезпечення можливості безперешкодного та безпечного користування ним усіма без виключення поліцейськими, що мають бути імplementовані в організаційно-управлінському та нормативно-правовому контексті в Україні».

Все це дозволяє обґрунтувати висновок про високий рівень основних положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у кваліфікаційній науковій праці, їхню репрезентативність. Тому, подане дисертаційне дослідження має закінчений вигляд. Його зміст має внутрішню логічну побудову.

Таким чином, дисертаційне дослідження є самостійним, завершеним, комплексним, в якому обґрунтовується низка наукових положень та висновків, нових у теоретичному плані й важливих для юридичної практики, що у сукупності вирішують завдання науки адміністративного права.

Кандидат юридичних наук, професор Братель С.Г. зазначив, що ступінь обґрунтованості та достовірність наукових положень, висновків і рекомендацій, які сформульовані в дисертації визначається декількома обставинами. Перш за все, автор достатньо повно вивчив та проаналізував наукову літературу як загальнотеоретичного, так і спеціального характеру, яка стосувалася тематики дослідження. Варто відзначити сумлінне використання Федотовим Д.В. різнопланової джерельної бази, яка стосується проблематики дослідження. Здобувач використовує об'єктивну критику і науковий стиль полеміки, зрозумілу та логічну мову викладу, що вказує на вдало обрану власну методику дослідження та раціональне використання загальнонаукових та спеціальних методів пізнання.

Наукова новизна отриманих результатів полягає в тому, що у відповідності до змісту та характеру розглянутих питань дисертація є одним із перших в Україні комплексних досліджень, присвячених аналізу адміністративно-правового механізму забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України. Тому дисертаційна робота Федотова Д.В. заслуговує на рекомендацію до захисту в разовій спеціалізованій вченій раді.

Федотов Данило Вадимович висловив виступаючим та всім присутнім подяку за позитивну оцінку його дисертаційного дослідження, за висловлені побажання та професійні поради, що сприяли вдосконаленню змісту та форми дисертаційної роботи та корекції її подальших науково-дослідних планів.

На основі результатів обговорення присутні на засіданні вирішили запропонувати такий:

ВИСНОВОК

щодо дисертації Федотова Данила Вадимовича «Адміністративно-правовий механізм забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України»

Дисертація Федотова Данила Вадимовича «Адміністративно-правовий механізм забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України», яка подана на здобуття доктора філософії за спеціальністю 081 – Право, є цілісною, завершеною науковою працею.

Обґрунтування вибору теми дослідження. Конституцією України та іншим законодавством визначається, що права і свободи людини і громадянина в Україні є найвищою соціальною цінністю, а держава, в свою чергу забезпечує належне функціонування системи органів правопорядку, котрі мають своїм обов'язком забезпечити як дотримання відповідних прав і свобод, так і якісне відновлення відповідних прав, у межах своєї компетенції. Поряд із цим, слід підкреслити, що Національна поліція України, як орган правопорядку та основний інститут забезпечення прав і свобод людини і громадянина в Україні виконує широке коло функцій і обов'язків, що в умовах триваючої збройної агресії росії, системного порушення прав і свобод людини і громадянина окупаційними військами рф на територіях України вдається реалізувати все складніше й складніше.

Крім цього, система (механізм) забезпечення інформаційної безпеки в загальнодержавному розумінні є одним із найбільш фундаментальних інституцій впливу на правовідносини в сфері інформації. Інформація, в умовах активних бойових дій, системних загроз ракетних обстрілів та інших проявів є ключовим у питання забезпечення прав і свобод людини і громадянина. Крім цього, правоохоронна діяльність поліції, що здебільшого носить гласний характер жорстко регулюється засадами та правилами інформаційної безпеки, механізм забезпечення якої наразі не є досконалим.

Сучасна система органів правопорядку, що відповідно до Конституції України має своїм обов'язком ефективно й належне забезпечення прав і свобод людини і громадянина не має належно функціонуючого механізму забезпечення інформаційної безпеки, зокрема це твердження стосується також і Національної поліції України.

Системні прояви витоку інформації для службового користування, негласних оперативно-розшукових матеріалів, ймовірні порушення засад дотримання режиму таємності та непрофесійність працівників у питаннях дотримання інформаційної безпеки ставлять під загрозу можливість відповідного органу ефективно забезпечувати дотримання прав і свобод людини і громадянина в Україні та за її межами (в межах компетенції). Саме тому, на нашу думку, спираючись на один із факторів – триваючу збройну агресію рф та правовий режим воєнного стану в Україні відповідне наукове питання потребує додаткового опрацювання з урахуванням позицій дослідників і законодавства України, а також міжнародних нормативно-правових актів і думок відповідних правників.

Деякі питання цього наукового напрямку та пов'язаних із ним досліджували такі вітчизняні дослідники з галузі адміністративного права та супутніх правових галузей, як: Л. Аркуша, Л. Багрій-Шахматов, О. Бандурка, О. Безпалова, Ю. Битяк, М. Бурбика, О. Бусол, С. Васюк, О. Винник, І. Голосніченко, В. Грохольський, Ю. Дем'янчук, Л. Доля, О. Дрозд, Є. Зеленський, І. Зозуля, О. Кобзар, О. Копан, А. Куліш, М. Логвиненко, М. Мельник, О. Музичук, Н. Міняйло, Т. Міщенко, Є. Невмержицький, І. Пастух, М. Романов, Р. Сербин, О. Стрельченко, С. Шатрава, О. Шевченко та інші.

Водночас, належно оцінюючи значний науковий унесок, що здійснили відповідні автори в питання формування та вдосконалення адміністративно-правового механізму забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України, слід зазначити, що стрімкі євроінтеграційні процеси, триваючій бойові дії з військами держави-окупанта росії, а також необхідність суттєвого вдосконалення фундаментальних засад, що забезпечують дотримання інформаційної безпеки в Національній поліції України, зумовлюють необхідність додаткового наукового опрацювання відповідних аспектів у галузі адміністративного права.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами, грантами. Тема дисертації ґрунтується на Плані дій з реалізації Національної стратегії у сфері прав людини на 2021–2023 роки (розпорядження Кабінету Міністрів України від 23 червня 2021 року № 756-р), Національній стратегії у сфері прав людини (Указ Президента України від 24 березня 2021 року № 119/2021), Цілях сталого розвитку України на період до 2030 року (Указ Президента України від 30 вересня 2019 року № 722/2019), Стратегії розвитку Національної академії правових наук України на 2021–2025 роки, затвердженій постановою загальних зборів НАПрН України від 26 березня 2021 року № 12-21; відповідає тематиці наукових досліджень і науково-технічних (експериментальних) розробок на 2020–2024 роки (наказ МВС України від 11 червня 2020 року № 454). Тему дисертації затверджено Вченою радою Національної академії внутрішніх справ від 29 листопада 2022 року (протокол № 15).

Мета і завдання дослідження. Метою дисертаційного дослідження є надання комплексної характеристики адміністративно-правовому механізму забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України та формулювання основних напрямів оптимізації його функціонування.

Поставлена мета зумовила необхідність розв'язання таких завдань:

- дослідити інформаційну безпеку як об'єкт адміністративно-правового забезпечення;
- визначити поняття адміністративно-правового механізму забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України;
- охарактеризувати структуру адміністративно-правового механізму забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України;
- проаналізувати правове регулювання адміністративно-правового механізму забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України;

- встановити суб'єкти забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України;
- окреслити межі адміністративної відповідальності за порушення вимог до інформаційної безпеки в Національній поліції України;
- дослідити зарубіжний досвід забезпечення інформаційної безпеки в поліцейських підрозділах та шляхи його запровадження в Україні;
- окреслити пріоритетні напрями удосконалення адміністративно-правового механізму забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України.

Об'єкт дослідження – суспільні відносини, у сфері забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України.

Предмет дослідження – адміністративно-правовий механізм забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України.

Методи дослідження. У методологічному підході до розв'язання поставлених завдань будуть використані різноманітні методи, а саме: філософські та загальнонаукові методи (діалектичний – дослідження адміністративно-правового механізму забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України, що бере свої витoki з різних джерел, що виражається у використанні праць вчених із різних наук (підрозділ 1.1., 1.2., 1.3.); історико-правовий метод під час дослідження понятійно-категоріального апарату адміністративно-правового механізму забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України (підрозділ 1.1., 1.2., 1.3.); логічний – в аспекті послідовного дослідження всіх структурних елементів адміністративно-правового механізму забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України; логіко-семантичний метод, що уможливорює поглиблення понятійно-категоріального апарату дослідження (використано у всіх підрозділах); а також специфічні методи вивчення правової дійсності: порівняльно-правовий – в аспекті порівняння адміністративно-правового механізму забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України та інших органах державної влади (підрозділ 3.1.); формально-юридичний метод – під час дослідження державно-правових явищ і адміністративно-правового механізму забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України поза політикою, як виключно правове явище та інші методи.

Науково-теоретичне підґрунтя дисертації складуть праці фахівців у галузі загальної теорії держави і права, управління, адміністративного права та процесу, інших галузевих правових наук, у тому числі зарубіжних дослідників. Нормативною базою дисертації стане Конституція України, чинні нормативно-правові акти України, у тому числі ті, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, наприклад, постанови Верховної Ради України, укази Президента України, рішення та постанови Кабінету Міністрів України, нормативні акти центральних органів виконавчої влади, нормативні та індивідуальні акти Національної поліції України, Офісу Генерального прокурора, органів судової влади України, що регламентують адміністративно-

правовий механізм забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України.

Наукова новизна отриманих результатів. У дисертаційному дослідженні вперше визначено сутність адміністративно-правового механізму забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України, уточнено напрями його функціонування, сформульовано науково-обґрунтовані пропозиції та рекомендації, щодо удосконалення. Запропоновано розв'язання проблеми в контексті адаптації норм вітчизняного законодавства до європейського з метою оптимізації адміністративно-правового механізму забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України. У дисертації аргументовано також деякі положення, що становлять наукову новизну, а саме:

вперше:

- запропоновано удосконалення статті 212⁻⁵ «Порушення порядку обліку, зберігання і використання документів та інших матеріальних носіїв інформації, що містять службову інформацію» Кодексу України про адміністративні правопорушення, шляхом доповнення її новими частинами, що урегулюють порушення порядку обліку, зберігання і використання документів та інших матеріальних носіїв інформації, що є конфіденційними (згідно з статтею 6 (Публічна інформація з обмеженим доступом) Закону України «Про доступ до публічної інформації» та викладу назви статті в такій редакції: «Порушення порядку обліку, зберігання і використання документів та інших матеріальних носіїв інформації, що містять публічну інформацію з обмеженим доступом»;

- доведено необхідність виокремлення, в структурі Закону України «Про національну безпеку України» інформаційну безпеку, як окремий напрям державної безпекової політики, оскільки наразі таке визначення не регламентується;

- запропоновано доповнити законодавство України, зокрема Закон України «Про Національну поліцію» положеннями щодо обов'язковості отримання сертифікату про підготовку у сфері кібербезпеки та безпеки інформації, перед призначенням на посаду поліцейського з метою підвищення рівня цифрової грамотності та посилення спроможності протидіяти кіберзагрозам тощо.

удосконалено:

- поняття інформаційної безпеки як об'єкта адміністративно-правового забезпечення розглядати крізь призму національної та державної безпеки, що найбільш виразно виявляється в умовах постійно діючих загроз і дії надзвичайних правових режимів, що прямопропорційно впливає на зміст, сутність і межі застосування правового інструментарію щодо її забезпечення;

- позицію про те, що створення спеціально уповноваженого на забезпечення інформаційної безпеки підрозділу у Національній поліції України значно посилило б її інституційну спроможність у цій сфері та дозволило б уникнути дублювання повноважень і функцій щодо забезпечення

інформаційної безпеки, покладених (віднесених) до компетенції різних підрозділів;

- систематизовано суб'єкти забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України. До кола таких суб'єктів віднесено підрозділи документального забезпечення (зокрема режиму й технічного захисту інформації), інформаційно-аналітичної підтримки, внутрішньої безпеки, головної інспекції та дотримання прав людини, спеціального зв'язку (зокрема їх територіальні підрозділи в складі головних управлінь Національної поліції);

- положення, згідно з яким позитивні європейські практики щодо забезпечення інформаційної безпеки в поліцейських підрозділах, зокрема в частині створення єдиного інформаційно-аналітичного простору органів правопорядку та забезпечення можливості безперешкодного й безпечного користування ним усіма без винятку поліцейськими, мають бути імплементовані в організаційно-управлінському та нормативно-правовому контексті в Україні;

- структуру адміністративно-правового механізму забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України як таке конструктивно-організаційне поєднання мети, завдань, специфічних функцій, принципів і гарантій, що дозволяє втілити в життя запланований результат соціально-правового впорядкування цієї сфери правовідносин;

дістали подальший розвиток:

- розуміння пріоритетних напрямів удосконалення адміністративно-правового механізму забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України, до яких належать організаційно-управлінський, нормативно-правовий, аналітико-технічний.

Практичне значення одержаних результатів дослідження полягає у тому, що дисертація є одним із перших в Україні комплексних досліджень, присвячених аналізу адміністративно-правового механізму забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України.

Особистий внесок у розвиток відповідно напрямку, в рамках науки адміністративного права полягає в обґрунтуванні найбільш суттєвих положень відносно визначення фундаментальних понять та категорій, уточнення сутності адміністративно-правового механізму забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України. У свою чергу, результати дисертаційного дослідження можуть бути використані в:

- законодавчій діяльності – шляхом імплементації положень дисертаційного дослідження до чинних законів України та надання пропозицій до проєктів законів України до адміністративно-правового механізму забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України;

- науково-дослідній діяльності – для розширення меж теоретичного осмислення питань забезпечення ефективного функціонування адміністративно-правового механізму забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України (акт впровадження Національної академії внутрішніх справ від 09.06.2025 № 101-НД);

– освітньому процесі – під час розроблення спеціальних курсів, написання підручників, навчальних посібників, практикумів, аналітичних оглядів, енциклопедичних видань та інших навчальних праць з питань забезпечення функціонування адміністративно-правового механізму забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України (акт впровадження Національної академії внутрішніх справ від 09.06.2025 № 100-ОП);

– практичній діяльності – для підвищення ефективності функціонування адміністративно-правового механізму забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України (акт впровадження Департаменту інформаційно-аналітичної підтримки Національної поліції України від 20.06.2025 № 58431-2025).

Особистий внесок здобувача. Обґрунтовані в дисертаційному дослідженні висновки та рекомендації, що становлять наукову новизну, розроблені відповідно до вимог законодавства України, з дотриманням норм і стандартів академічної доброчесності з метою аналізу наукових категорій і комплексного вивчення основних правових елементів адміністративно-правового механізму забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України.

Апробація матеріалів дисертації. Основні результати дисертаційного дослідження апробовані автором на науково-практичних конференціях за міжнародною участю, а також всеукраїнських науково-практичних семінарах та круглих столах, серед яких: «Актуальні проблеми протидії корупції в Україні в умовах воєнного стану» (м. Рівне, 14 березня 2023 року); «Теоретичні та практичні проблеми реалізації норм права» (м. Кременчук, 2-3 грудня 2022 року); «Правове регулювання суспільних відносин: перспективні напрями на шляху до сталого розвитку» (м. Київ, 28–29 жовтня 2022 року); «Юридичні науки: проблеми та перспективи» (м. Запоріжжя, 24–25 лютого 2023 року); «Восьмі Таврійські юридичні наукові читання» (м. Київ, 16–17 червня 2023 року).

Публікації. Загальні положення дослідження висвітлено в 10 наукових публікаціях, із них 4 статті опубліковано в наукових фахових виданнях України з права, 1 стаття – у зарубіжному науковому фаховому виданні, а також п'ять тез доповідей у матеріалах науково-практичних конференцій, семінарів і круглих столів, зокрема:

1. Fedotov D. Інформаційна безпека як об'єкт адміністративно-правового забезпечення. *Knowledge, Education, Law, Management*. 2023. № 7 (59). Р. 209–216.

2. Федотов Д.В. Поняття адміністративно-правового механізму забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України. Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції. 2023. № 5. С. 106–111.

3. Федотов Д.В. Структура адміністративно-правового механізму забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України. Науковий вісник публічного та приватного права. 2023. Вип. 5. С. 232–236.

4. Федотов Д.В. Правове регулювання адміністративно-правового механізму забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України. Держава та регіони. 2023. № 4 (82). С. 112–116. (Серія «Право»).

5. Федотов Д.В. Суб'єкти забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України. Право та державне управління. 2023. № 4. С. 152–158.

6. Федотов Д.В. Інформаційна безпека у контексті її адміністративно-правового забезпечення. Актуальні проблеми протидії корупції в Україні в умовах воєнного стану : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (Рівне, 14 берез. 2023 р.). Львів – Торунь : Liha-Pres, 2023. С. 190–192.

7. Федотов Д.В. Адміністративно-правовий механізм забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України: до питання змісту. Теоретичні та практичні проблеми реалізації норм права : матеріали VIII Міжнар. наук.-практ. конф. (Кременчук, 2–3 груд. 2022 р.). Львів – Торунь : Liha-Pres, 2022. С. 238–240.

8. Федотов Д.В. Адміністративно-правовий механізм забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України: конструктивні особливості. Правове регулювання суспільних відносин: перспективні напрями на шляху до сталого розвитку : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (Київ, 28–29 жовт. 2022 р.). Київ – Львів – Торунь : Liha-Pres, 2022. С. 160–162.

9. Федотов Д.В. До питання поняття правового регулювання адміністративно-правового механізму забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України. Юридичні науки: проблеми та перспективи : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (Запоріжжя, 24–25 лют. 2023 р.). Львів – Торунь : Liha-Pres, 2023. С. 372–376.

10. Федотов Д.В. Система суб'єктів забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України та їх характеристика. Восьмі Таврійські юридичні наукові читання : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (Київ, 16–17 черв. 2023 р.). Львів – Торунь : Liha-Pres, 2023. С. 269–272.

Характеристика особистості здобувача. Федотов Данило Вадимович, 1996 року народження, освіта вища. Закінчив у травні 2017 року Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ та отримав диплом бакалавра з відзнакою, кваліфікація «Юрист». Закінчив у травні 2019 року Харківський національний університет внутрішніх справ та здобув ступінь магістра права з відзнакою. З вересня 2022 року по теперішній час здобувач Національної академії внутрішніх справ. На сьогоднішній день слідчий слідчого відділення відділу поліції № 4 Криворізького районного управління поліції ГУНП в Дніпропетровській області.

Оцінка мови та стилю дисертації. Дисертація написана науковим стилем, українською мовою. Наукові положення, висновки та рекомендації викладені стисло, точно, ясно та просто, що забезпечує легкість і доступність їх сприйняття. Дисертація оформлена згідно з вимогами МОН України.

Структура дисертації відповідає меті, завданням, предмету дослідження і вимогам Міністерства освіти і науки України та має вступ, три розділи, що містять вісім підрозділів, висновки, список використаних джерел і додатки.

Відповідність дисертації встановленим вимогам і визначеній спеціальності. Адміністративно-правовий механізм забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України є напрямом, який віднесено до спеціальності 081 - Право.

УХВАЛЕНО:

1. Затвердити висновок про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Федотова Данила Вадимовича «Адміністративно-правовий механізм забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України».

2. Констатувати, що за актуальністю, ступенем новизни, обґрунтованістю, науковою та практичною цінністю здобутих результатів дисертація Федотова Данила Вадимовича відповідає спеціальності 081 «Право» та вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 року № 261 (зі змінами й доповненнями від 03 квітня 2019 року № 283), наказу Міністерства освіти і науки України «Про затвердження Вимог до оформлення дисертації» від 12 січня 2017 року № 40 (зі змінами й доповненнями від 31 травня 2019 року № 759) та Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44.

3. Рекомендувати дисертацію Федотова Данила Вадимовича «Адміністративно-правовий механізм забезпечення інформаційної безпеки в Національній поліції України», до разового захисту на здобуття ступеня доктора філософії у спеціалізованій вченій раді за спеціальністю 081 «Право».

Результати голосування присутніх на засіданні докторів та кандидатів наук за профілем поданої на розгляд дисертації: за – 22, проти – немає, таких, що утримались – немає.

Головуючий -

**завідувач кафедри адміністративного права та процесу
Національної академії внутрішніх справ,
доктор юридичних наук, професор**

Ігор ПАСТУХ